

door haar zwevende ethische ideeën te bieden voor het voedend brood der practicale godgeleerdheid, ondermijnt ge tucht en orde, en hebt ge het zedelijk rechtsbesef verzwakt.

En daarom ten behoeve dier miskende, van haar theologie beroofde gemeente, hebben wij, naar de kleine mate onzer kracht in deez' nieuwe hoogeschool weer een stekje van den ouden stam geplant, met de bede, of God 'tmocht doen groeien. Ons bedrijf was dus niet, om een iets betere naast een minder goede theologie te plaatsen, maar om, waar geen theologie meer was, in hoe gebrekkigen vorm dan ook, weer theologie te planten. Want, prent het u toch diep in, er is aan de Staats-hoogeschoolen geen theologie meer. Die is er weg! Een wetenschap van den godsdienst is er voor in de plaats getreden, een wetenschap van geheel ander kaliber, maar die de Staat thans, stellig minder eerlijk, ter misleiding van de gemeente Gods, nog onder de oude firma drijft. Vandaar ons geloof aan onze toekomst, wat stormen ons ook nog boven het hoofd hangen; maar vandaar dan ook de bittere tegenstand waarop we het meest bij onze broederen afstuitten. Immers niets prikkelt zoo rusteloos, als het niet durven breken met wat u een verzoeking wierd. En een verzoeking ja dat zijn die Staatsfaculteiten. Een verzoeking voor alle Christenbroeders, die nog niet volkomen verloochend zijn aan de hulde der officieele wetenschappelijke wereld. Een verzoeking voor Christen-ouders, die voor hun zoons, hoe innig ze ook voor hen bidden, toch liefst het maatschappelijk veiligst wegje kiezen ¹⁰). En een verzoeking niet minder voor onze jonge mannen, die bedienaren van den Woorde Gods willen worden. Want ge weet het, naar de kerk loopt uit die „faculteit zonder theologie” een pad dat geheel geeffend is. Maar hier, waar de Sancta Theologia weer in eere hersteld wierd, omringt u, schijnbaar zonder uitweg, een muur.

II.

Na de encyclopaedische volgt de dogmatische zijde van ons vraagstuk, want de Schrifteritiek, gelijk die hedendaags gedreven wordt, dus luidde mijn tweede beweren, onthoudt niet slechts aan de gemeente haar theologie, maar ontrooft haar, erger nog, haar Bijbel.

Wanneer heeft de gemeente een Bijbel en wanneer niet? M. H. gunt mij, eenvoudig als een daglooner, van zoo heilige materie te spreken, want de Heilige Schriftuur is een goddelijk kleinood aan daglooner en hoogleeraar gemeen. En dan verheel ik het niet, maar spreek het uit, voor ons Gereformeerde Christenen is de Bijbel ons het Woord en de Schrifture onzes Gods. Wanneer ik alleen of met de mijnen die Heilige Schriftuur lees, dan